

Latvijas Zvērinātu advokātu Ētikas kodekss¹

Ievads

Latvijas Zvērinātu advokātu Ētikas kodeksa (turpmāk – Ētikas kodekss) pamatuzdevums ir sargāt un stiprināt advokāta profesijas nozīmi tiesiskuma un taisnīguma nodrošināšanā, un sekmēt advokāta tiesību un pienākumu godprātīgu un kvalificētu īstenošanu.

Ētikas kodeksa pamatā ir Starptautiskās advokātu asociācijas (*The International Bar Association – IBA*) 1958.gadā apstiprinātais un vēlāk papildinātais Starptautiskais advokātu ētikas kodekss un Eiropas advokāta profesijas pamatprincipu harta, un Eiropas Savienības advokātu Ētikas kodekss, kuru noteikumi attiecas uz visiem vienā tiesību sistēmā praktizējošiem advokātiem un juristiem, kā arī uz sadarbību ar citas tiesību sistēmas advokātiem un juristiem vai viņu darbību citā tiesību sistēmā.

Ētikas kodekss nosaka ētikas pamatprincipus, kuri savā profesionālajā darbībā jāievēro visiem advokātiem, taču tas nav visaptverošs vērtību, ētikas principu un uzvedības normu klāsts.

1. Vispārīgie noteikumi

- 1.1. Ētikas kodekss attiecas uz visiem Latvijā praktizējošiem advokātiem (turpmāk – advokāti). Ētikas kodeksa noteikumi ir saistoši arī tām personām, kuru darbība Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijā ir apturēta, kuras ir atstādinātas no pienākumu pildīšanas vai kurām ir aizliegts praktizēt.
- 1.2. Advokātu pienākums ir ievērot profesionālās ētikas normas, likumus un tiesību sistēmas prasības, kā arī to valstu likumus un tiesību sistēmas prasības, kurās viņi veic advokāta pienākumus. Ikvienam advokātam ir pienākums apzināties, ka katra atsevišķa advokāta rīcība veido Latvijas advokatūras kopējo tēlu sabiedrībā.
- 1.3. Advokātiem izvirzāmās prasības nosaka Latvijas Republikas Advokatūras likums, citi ārējie normatīvie akti, šis Ētikas kodekss, Eiropas Savienības advokātu Ētikas kodekss. Ja šajos tiesību aktos nav konkrētu prasību, kuras regulētu advokāta uzvedību, piemērojami vispārējie tiesību principi, advokāta ētikas pamatprincipi, tiesību sistēmā un advokatūrā pastāvošās paražas un vispārpieņemtie sabiedrības morāles principi.
- 1.4. Latvijas advokāti ievēro Eiropas Savienības advokātu Ētikas kodeksu.
- 1.5. Par profesionālās ētikas normu pārkāpumu advokātam iestājas disciplinārā atbildība. Cita juridiska atbildība iestājas tikai likumā noteiktajos gadījumos.
- 1.6. Advokātam ir jāizmanto visas ar tiesību aktiem piešķirtās tiesības, priekšrocības un privilēģijas, kuras viņam, sniedzot juridisko palīdzību, ir noteiktas, lai aizsargātu sava klienta tiesības un tiesiskās intereses. Atkāpties no šī noteikuma var tikai ar klienta piekrišanu.
- 1.7. Advokāts nedrīkst pieļaut diskriminējošu attieksmi, tajā skaitā diskriminējošus izteikumus vai rīcību attiecībā uz saviem klientiem, kolēģiem, citām personām, tiesu, citu institūciju un juridisko profesiju pārstāvjiem, neatkarīgi no dzimuma, rases, ādas krāsas, valodas, reliģijas, politiskajiem vai citiem uzskatiem, nacionālās vai sociālās izcelsmes, saistības ar kādu nacionālo minoritāti, mantiskā stāvokļa, kārtas vai cita stāvokļa. Advokāta atteikšanās sniegt juridisko palīdzību pati par sevi nav atzīstama par diskrimināciju. Atšķirīgas attieksmes apspriešana un vērtējums nav atzīstami par atšķirīgu attieksmi.

¹ Pieņemts Latvijas Zvērinātu advokātu kopsapulcē 1993.gada 21.maijā; ar grozījumiem, kas izdarīti ar kopsapulces 30.04.2010. lēmumu; izteikts jaunā redakcijā, kas apstiprināts ar 2019. gada 12. aprīļa kopsapulces lēmumu

- 1.8. Advokātu nedrīkst identificēt ar viņa klientu vai klienta lietu sakarā ar profesionālo pienākumu pildīšanu. Advokātam ir jāatturas no tādas darbības, kas veicina viņa identificēšanu ar klientu vai klienta lietām.

2. Advokāta ētikas pamatprincipi

2.1 Neatkarība

Advokātam, pildot profesionālos pienākumus, jābūt pilnīgi neatkarīgam un brīvam, tas ir, organizējot savu praksi un veicot profesionālos pienākumus, advokātam ir jābūt politiski, ekonomiski un intelektuāli brīvam no trešajām personām, tostarp no sava klienta.

Pieņemot klienta uzdevumu, advokātam ir jābūt brīvam no jebkādas ietekmes, jo sevišķi tādas, kas var rasties sakarā ar viņa personīgajām interesēm vai kāda spiediena rezultātā.

Advokātam ir jāizvairās no tādas ietekmes uz viņu, kas var kaitēt klienta interesēm.

Advokātam sava prakse ir jānošķir no jebkuras citas nodarbošanās, kas var ietekmēt advokāta reputāciju, neatkarību un imunitāti.

Advokātam ir tiesības papildus savai profesijai brīvi izvēlēties arī citu nodarbošanos (saimniecisko, radošo, politisko vai jebkuru citu). Advokāts patstāvīgi izvērtē jebkuras nodarbošanās savienojamību ar advokāta profesijas pamatpienākumiem, ētikas noteikumiem un saviem pienākumiem pret klientiem. Advokāts neuzņemas blakus nodarbošanos, kas mazina vai var mazināt sabiedrības uzticību advokātiem, Latvijas advokatūrai kopumā, kaitē vai var kaitēt advokatūras reputācijai.

2.2. Uzticamība un personiskais godīgums

Advokāta personiskā cieņa, godīgums un taisnīgums ir tradicionāls advokāta profesijas nosacījums, kas ir obligāts priekšnoteikums attiecībām, kuras balstās uz uzticēšanos.

Kā profesionālajā darbībā, tā privātajā dzīvē advokātam jāatturas no tādas uzvedības vai rīcības, kas var apkaunot viņa profesiju, izsaukt šaubas par viņa cieņu, godīgumu, taisnīgumu un uzticamību.

Advokāts nedrīkst izmantot savu piederību advokatūrai savu vai ar sevi saistītu personu privāto interešu īstenošanai.

2.3. Konfidencialitāte

Advokātam ir tiesības un pienākums ievērot konfidencialitāti, tas ir - neizpaust jebkuras ziņas, kuras viņš ir ieguvis, pildot savus profesionālos pienākumus, tostarp:

- a) ziņas par pašu faktu, ka persona ir vērsusies pie advokāta, un par šīs personas identitāti;
- b) klientu sniegtās ziņas un citas ziņas par klientu, kuras advokāts ir ieguvis, pildot profesionālos pienākumus;
- c) klientam sniegtās juridiskās palīdzības saturu;
- d) advokāta lietvedības dokumentos, pierakstos ietvertās vai jebkuras profesionālo pienākumu pildīšanas laikā iegūtās ziņas un datus, kuras advokāts ir nostiprinājis uz jebkādiem datu nesējiem;
- e) vienošanās noteikumus, ietverot honorāra apmēru;
- f) jebkuras citas ar juridiskās palīdzības sniegšanu saistītās ziņas.

Advokāts brīdina par šo ziņu konfidencialo raksturu advokātus, ar kuriem viņam ir jebkura veida kopīga prakse, savu personālu un citas personas, kurām nodod konfidencialu informāciju sakarā ar savu profesionālo darbību.

Konfidencialitātes pienākums nav ierobežots laikā.

Konfidencialitāte saglabājama arī pēc tam, kad advokāts vairs nepilda profesionālos pienākumus attiecībā uz konkrētu klientu.

Jebkurai rakstveida vai mutvārdu informācijas apmaiņai starp advokātiem, kā arī starp advokātu un viņa klientiem, ja tā ir saistīta ar juridiskās palīdzības sniegšanu, jābūt konfidencialai.

Ja jebkuras no augstāk norādītajām ziņām ir kļuvušas publiski zināmas paša klienta rīcības dēļ vai juridiskās palīdzības rakstura dēļ, tad tas nav uzskatāms par advokāta konfidencialitātes pārkāpumu.

Izņēmumi no advokāta konfidencialitātes pieļaujami:

- a) saskaņā ar likumu;
- b) gadījumos, kad ziņas no advokāta pieprasa Latvijas Zvērinātu advokātu padome vai cita tam pilnvarota Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūcija savu funkciju izpildei un savas kompetences ietvaros;
- c) gadījumos, kad ziņu atklāšana ir nepieciešama advokāta paša interešu aizsardzībai, īpaši strīdā ar klientu;
- d) gadījumos, kad ziņu atklāšana ir nepieciešama advokāta imunitātes nodrošināšanai;
- e) ar klienta piekrišanu vai klienta uzdevumā.

3. Attiecības ar klientu

- 3.1 Advokāta attiecības ar klientu regulē vienošanās par juridiskās palīdzības sniegšanu, tiesību akti un Ētikas kodeksa noteikumi.
- 3.2. Sniedzot juridisko palīdzību, advokātam aizliegts ar savu darbību vai bezdarbību kaitēt klienta tiesībām vai tiesiskajām interesēm. Advokātam vienmēr ir jārīkojas saskaņā ar klienta tiesiskajām interesēm un jāstāda tās augstāk par paša vai kolēģu interesēm, ciktāl tās nenonāk pretrunā ar Ētikas kodeksa noteikumiem.
- 3.3. Advokātam profesionāli un atklāti jāizklāsta klientam savs viedoklis lietā un jāsniedz atbilstoša juridiskā palīdzība.
- 3.4. Advokātam nav pienākuma sniegt juridisko palīdzību un uzņemties lietas vešanu, izņemot valsts nodrošināto juridisko palīdzību.
- 3.5. Advokāts nedrīkst atteikties no lietas vešanas, kuru tas uzņēmis, kā arī nedrīkst pārtraukt lietas vešanu brīdī, kad klients nevar atrast citu advokātu vai ir citi apstākļi, kuru dēļ klients paliek bez juridiskās palīdzības.
- 3.6. No lietas vešanas, kuru tas uzņēmis, advokāts var atteikties tikai pēc klienta vēlēšanās un vienojoties ar klientu, bet ar Latvijas Zvērinātu advokātu padomes piekrišanu arī citos izņēmuma gadījumos, ja tam ir pamatoti iemesli, tostarp, ja klients nepilda ar vienošanos uzņemtos pienākumus, ignorē advokāta ieteikumus vai ilgstoši nav sasniedzams.
- 3.7. Advokātam, ja tas ir klienta interesēs, jācenšas panākt lietas atrisinājumu ārpustiesas kārtībā, pirms lietas iztiesāšanas uzsākšanas. Advokāts nedrīkst izraisīt iztiesāšanu, lai gūtu no tās materiālu labumu.
- 3.8. Advokāts nedrīkst izmantot klientu lietas savās finansiālajās interesēs, kā arī tieši vai netieši iegūt īpašumu, par kuru notiek tiesāšanās ar viņa piedalīšanos.

4. Uzdevuma pieņemšana un juridiskās palīdzības sniegšana

- 4.1. Advokātam jāatsakās no juridiskās palīdzības sniegšanas, ja jautājumā, par kuru pie advokāta vēršas klients, viņš nav kompetents vai nevar pienācīgi veikt profesionālo pienākumu.
- 4.2. Advokāts nedrīkst sniegt juridisko palīdzību, ja nav vienošanās ar klientu, izņemot gadījumus, kad advokātu lietas vešanai nozīmējusi kompetenta iestāde vai amatpersona vai lieta pārņemta no cita advokāta, un gadījumos, kad saskaņā ar likumu atļauts rīkoties citādi.
- 4.3. Advokāta lietvedības dokumenti, kas saistīti ar juridiskās palīdzības sniegšanu, jānoformē rūpīgi un bez nepamatotas novilcināšanas.
- 4.4. Advokāts nedrīkst atļaut izmantot savu vārdu vai praksi personām, kurām oficiāli nav atļauts darboties tieslietu jomā.
Advokāts nedrīkst uzticēt juridiski nekvalificētai personai darbības, kuras saskaņā ar likumu drīkst veikt tikai advokāts.

5. Interesešu konflikts

- 5.1. Advokāts nedrīkst sniegt juridisku palīdzību diviem vai vairāk klientiem, ja šiem klientiem ir savstarpēji konfliktējošas intereses vai iespējams potenciāls interesešu konflikts. Advokāts nedrīkst sniegt juridisku palīdzību lietā, ja pastāv interesešu konflikts starp klienta un advokāta personiskajām interesēm vai ja advokāts pagātnē iesaistīts šajā vai saistītā lietā kā amatpersona, tiesnesis, šķīrējtiesnesis, mediators vai strīda izšķirējs alternatīvā strīdu izšķiršanas procesa ietvaros.
- 5.2. Advokāts nedrīkst sniegt juridisku palīdzību klientam, ja šāda palīdzība var nonākt pretrunā ar advokāta pienākumu, kas izriet no advokāta sniegtās juridiskās palīdzības pret citu esošo vai bijušo klientu.
- 5.3. Advokātam ir pienākums nepieļaut interesešu konfliktu, un interesešu konflikta risks jānovērš savlaicīgi.
- 5.4. Secinot, ka pastāv interesešu konflikts vai iespējams potenciāls interesešu konflikts, advokāts var sniegt juridisku palīdzību vairākiem klientiem tikai tad, ja:
 - a) vairākiem klientiem ir kopīga intereses; un
 - b) klienti ir pilnībā informēti par pastāvošo interesešu konfliktu un devuši savu piekrišanu; un
 - c) klienta uzticēto ziņu konfidencialitātes pienākums nav apdraudēts; un
 - d) interesešu konflikts vai potenciālais interesešu konflikts neliedz advokātam nodrošināt līdzvērtīgu attieksmi pret visiem klientiem.
- 5.5. Ja interesešu konflikts tiek konstatēts juridiskās palīdzības sniegšanas laikā vai ja vairs nepastāv visi Ētikas kodeksa 5.4. apakšpunktā paredzētie priekšnoteikumi, advokātam jāpārtrauc sniegt juridiskā palīdzība visiem klientiem šajā lietā, nekavējoties par to paziņojot visiem šajā lietā iesaistītajiem klientiem.
- 5.6. Ja advokātiem ir jebkuras formas kopīga prakse, interesešu konflikta aizliegums attiecas uz visiem kopīgi praktizējošiem advokātiem, t.sk. arī advokātiem, kuriem ir kopīga integrēta pārrobežu prakse, pat ja tas tieši skar tikai vienu no viņiem. Izbeidzoties kopīgai praksei, advokāts pilnībā ievēro interesešu konflikta aizliegumu attiecībā uz šajā kopīgajā praksē sniegto juridisko palīdzību. Šis aizliegums attiecas arī uz advokātu biroju personālu un lietpratējiem, kas iesaistīti advokātu biroju praksē.

6. Personiskā reklāma

- 6.1. Personiskā reklāma ietver gan advokātu biroju, gan individuāli praktizējošu advokātu reklāmu. Par personisko reklāmu uzskatāmas arī intervijas un publikācijas, kurās advokāts norāda uz savu advokāta statusu un kuras nav vērtējamās kā zinātniskās publikācijas.
- 6.2. Personiskās reklāmas ietvaros, advokāts ir tiesīgs informēt sabiedrību par savu profesionālo darbību, nodrošinot sniegtās informācijas patiesumu, precizitāti un atbilstību savām iespējām un profesionālo zināšanu līmenim, lai viņa sniegtā informācija neradītu kaitējumu valsts, sabiedrības un advokāta profesijas interesēm un pamatprincipiem.
- 6.3. Advokāta reklāmai jāatbilst tiesību aktiem, kas attiecas uz patērētāju tiesību aizsardzību, kā arī negodīgas konkurences un negodīgas komercprakses novēršanu.
- 6.4. Advokāta reklāmas saturs nedrīkst:
 - a) būt nepatiess, maldinošs, uzmācīgs un paust pārkāpumu pār citiem kolēģiem;
 - b) pārkāpt konfidencialitātes noteikumus, tostarp advokāts nedrīkst bez klienta piekrišanas izmantot klienta vārdu, nosaukumu vai atsauces uz advokāta vēstām klienta lietām;
 - c) radīt ticamības iespaidu par sagaidāmo advokāta darba rezultātu;
 - d) norādīt uz attiecībām ar valsts amatpersonām;
 - e) norādīt uz priekšrocībām, kas izriet no iepriekšējā amata vai nodarbošanās.
- 6.5. Advokāts nedrīkst sūtīt savus reklāmas materiālus vai juridiskās palīdzības sniegšanas piedāvājumus personām, kuras iepriekš nav izteikušas vēlēšanos saņemt šādu informāciju.

7. Advokāta atlīdzība

- 7.1. Advokātam ir tiesības saņemt taisnīgu atlīdzību par sniegto juridisko palīdzību; vienlaikus ir nozīmīgas arī viņa klienta intereses un taisnīgas tiesas spriešana. Advokātam ir jāpārliecinās, ka klientam ir skaidri un saprotami advokāta darba atlīdzības un citu ar juridiskās palīdzības sniegšanu saistīto izdevumu samaksas noteikumi (apmērs, kārtība).
- 7.2. Finanšu lietās advokātam jābūt īpaši precīzam un uzmanīgam. Klienta finanšu līdzekļiem un advokāta finanšu līdzekļiem ir jābūt nodalītiem. Advokātam ir jāspēj atmaksāt viņam uzticētos klienta finanšu līdzekļus. Advokātam uzticētie finanšu līdzekļi ir jāizmanto, ievērojot klienta intereses un uzņemtas saistības.
- 7.3. Advokāts ir tiesīgs saņemt iepriekšēju iemaksu savas atlīdzības un citu izdevumu segšanai, bet šai iemaksai jābūt samērīgai un atbilstošai darba apjomam, sarežģītībai un nozīmīgumam.
- 7.4. Advokāts var nolīgt papildu saprātīgu atlīdzību, kura ir atkarīga no sniegtās juridiskās palīdzības rezultāta, tas ir, veiksmes honorāru. Tam ir jābūt precīzi nolīgtam par noteiktu juridiskās palīdzības rezultātu.

8. Uzvedības principi advokāta attiecībās ar citām personām

- 8.1. Advokātam vienmēr jāizturas atbilstoši likumam un ar pienācīgu cieņu pret tiesu, amatpersonām, tiesnešiem, šķīrējtiesnešiem, mediatoriem vai strīda izšķīrējiem alternatīvā strīdu izšķiršanas procesa ietvaros, kā arī izmeklēšanas un citām iestādēm, kurās tas vērsas, pildot profesionālos pienākumus, kā arī pret lietas (procesa) dalībniekiem, ņemot vērā, ka advokātam savu klientu intereses ir jāaizstāv drosmīgi, godīgi un neatlaidīgi.

- 8.2. Lai starp valsts institūcijām un advokāta profesiju pastāvētu savstarpēja uzticēšanās, advokāts nedrīkst apzināti sniegt nepatiesu informāciju tiesai, pirmstiesas izmeklēšanas un citām institūcijām, ievērojot advokāta darbības pamatprincipus.
- 8.3. Saskarsmē ar tiesu, citām iestādēm un amatpersonām, citiem procesa dalībniekiem, tostarp pretējo pusi un tās pārstāvjiem, kā arī ar jebkuru sabiedrības locekli advokātam jāņem vērā, ka advokāts pārstāv tiesu sistēmai piederīgu profesiju, ar savu rīcību veidojot priekšstatu par advokatūru kopumā.
- 8.4. Saskarsmē ar citām personām advokāta uzvedībai jāatbilst profesionālajiem ētikas standartiem arī tad, kad viņš nesniedz juridisko palīdzību.
Advokāts ir ieturēts, ievēro pieklājību un izvairās no aizskarošu, *ad hominem* argumentu, rupju vai necienīgu apzīmējumu, apsvērumu un izteikumu lietošanas un atturas no žestiem, izteiksmes, satura vai saziņas formas, kas var pazemot vai aizskart personas godu un cieņu.
- 8.5. Saskarsmē ar plašsaziņas līdzekļiem, paužot viedokli publiski, tostarp sociālajos tīklos, apzinoties, ka katra atsevišķa advokāta uzvedība un rīcība saziņā ar citām personām ietekmē profesijas reputāciju un veido Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas kopējo tēlu sabiedrībā, advokāts ievēro advokatūras profesionālos noteikumus un tiesu varas profesiju kopīgās vadlīnijas.
Advokāta publiskās uzstāšanās, rakstveida un mutvārdu paziņojumi plašsaziņas līdzekļos vai interneta vidē ir lietišķi un pārdomāti.

9. Uzvedības principi advokātu savstarpējās attiecībās un attieksme pret Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūcijām

- 9.1. Pret savas profesijas kolēģiem advokātam jāizturas ar vislielāko cieņu, pieklājību un godīgumu, veidojot labas attiecības ar kolēģiem. Advokāts klientu interesēs sadarbojas ar kolēģiem labā ticībā, ļaunprātīgi neizmantojot kolēģu uzticēšanos. Nav pieļaujama profesionālo interešu pretstatīšana taisnīgumam. Nav pieļaujama augstprātīga, aizskaroša un diskriminējoša attieksme pret kolēģiem.
- 9.2. Advokātu savstarpējā rakstveida un mutvārdu saziņa ir *a priori* konfidenciāla un paliek tikai advokātu starpā. Šī prasība ir jāievēro arī gadījumā, ja tas nav atsevišķi norādīts nosūtāmajā dokumentā vai paziņots sarunas laikā. Par nodomu izmantot šajā saziņā iegūtās ziņas kā pierādījumus vai atklāt tās jebkādā citā veidā advokāts rakstiski brīdina kolēģi pirms saziņas uzsākšanas. Šī punkta nosacījumi neattiecas uz oficiālu saziņu, kas ir veikta klienta vārdā.
- 9.3. Advokāts nedrīkst izpaust, tostarp iesniegt tiesai, jebkādas otras puses advokāta izteiktus priekšlikumus par lietas risinājumu bez skaidri izteiktas otras puses advokāta piekrišanas.
- 9.4. Ja advokāts sadarbojas ar citas valsts kolēģi, viņam ir pienākums ievērot atšķirības starp pastāvošajām tiesiskuma sistēmām un profesionālajām organizācijām, kā arī iespējami atšķirīgo kompetenci un pienākumiem.
- 9.5. Saziņā ar pretējo pusi advokātam būtu jāizvairās tieši apspriest konkrēto lietu vai jautājumu ar personu, par kuru advokāts zina, ka šajā lietā vai jautājumā tam juridisko palīdzību sniedz cits kolēģis. Šis kolēģis ir jāinformē par jebkādu šāda veida saziņu.
- 9.6. Advokātam sarunās ar citu kolēģu klientiem, kā arī ar citām personām jāatturas no savu kolēģu darbības negatīva vai noniecinoša vērtējuma. Ja advokātam, kas ved lietu, ko agrāk veda vai kurā juridisku palīdzību agrāk sniedza cits advokāts, ir atšķirīgs viedoklis par klienta interešu aizstāvības veidu un taktiku, tad klients par to jāinformē pienācīgā formā un iespējami lielā mērā saudzējot kolēģa reputāciju.
- 9.7. Advokāts nav tiesīgs pieprasīt vai pieņemt atlīdzību, komisijas naudu vai jebkādu citu kompensāciju no cita advokāta par klienta nosūtīšanu vai advokāta rekomendēšanu klientam. Advokāts nav tiesīgs

nevienam maksāt atlīdzību, komisijas naudu vai kompensāciju, pieņemot, ka viņam ir ticis nosūtīts klients.

Advokāts, kurš klienta vietā pats uztic kolēģim uzdevumu vai lūdz kolēģa padomu, ir personīgi atbildīgs par honorāra, citu izmaksu un izdevumu segšanu iesaistītajam kolēģim, ja advokāti savu attiecību sākumā šajā sakarā nav rakstiski vienojušies par citu samaksas kārtību.

- 9.8. Advokātam, kurš saņēmis ticamu informāciju par to, ka kāds kolēģis ir rīkojies neētiski, vispirms iespēju robežās tas jādara zināms šim kolēģim un secīgi jārikojas atbilstoši profesionālās ētikas principiem. Ja advokātam ir objektīvi pamatoti iebildumi pret cita kolēģa rīcības tiesiskumu vai ētiskumu, advokāts tiesiska rezultāta sasniegšanas nolūkā ir tiesīgs pret šādu rīcību vērsties normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vienlaikus pēc iespējas izvairoties no rīcības, kas kaitē profesijas reputācijai.
- 9.9. Advokāti izvairās no savstarpēju domstarpību publiskas apspriešanas, ar savstarpēju cieņu, atklātību, sapratni un koleģialitāti tās konstruktīvi risina pārrunās. Advokātam jābūt paškritiskam, jāprot atzīt savas kļūdas attiecībā uz kolēģiem, jāprot atvainoties par neētisku rīcību un, ja tas ir iespējams, labot savas rīcības sekas.
- 9.10. Advokātam ir pienākums piedalīties advokātu kopsapulcēs. Advokātiem, kuri ievēlēti Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūcijās vai darbojas Latvijas Zvērinātu advokātu padomes izveidotās institūcijās, ir pienākums piedalīties šo institūciju darbā (sanāksmēs).
- 9.11. Advokātam ir pienākums ievērot advokātu kopsapulču, Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūciju un Latvijas Zvērinātu advokātu padomes izveidotu institūciju lēmumus, rekomendācijas, norādījumus un prasības arī tajos gadījumos, ja advokāta personīgais viedoklis ar tiem nesaskan.

10. Patrona un palīga attiecības

- 10.1. Ētikas kodeksa 9. nodaļā minētās normas attiecas arī uz patrona un palīga attiecībām.
- 10.2. Zvērināta advokāta un viņa palīga attiecības ir koleģiālas. Tās nav pielīdzināmas darba devēja un darbinieka attiecībām.
- 10.3. Patronam ir pienākums godprātīgi pildīt pienākumu vadīt, nodarbināt un uzraudzīt palīgu. Palīgam ir pienākums godprātīgi pildīt patrona dotos uzdevumus un iesaistīties patrona praksē.
- 10.4. Zvērinātam advokātam ir aizliegts aicināt kolēģa palīgu mainīt patronu.
- 10.5. Palīgam ir aizliegts meklēt jaunu patronu, ja tam nav dibinātu (pamatotu) iemeslu.
- 10.6. Patronam ir aizliegts atteikties no palīga, izņemot, ja tam ir dibināti (pamatoti) iemesli.
- 10.7. Mainoties patronam, palīgam ir pienākums pabeigt visu uzdevumu izpildi, kurus viņš ir uzņēmis kā iepriekšējā patrona palīgs, un ir jānokārto visas savstarpējās finansiālās saistības.